

SXEDIO.20

ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ: Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΙ, 294 π.χ.

Στην αρχή της Ελληνιστικής περιόδου οι Κύπριοι βασιλιάδες βοήθησαν με το ισχυρό ναυτικό τους τον Μέγα Αλέξανδρο στις ναυτικές επιχειρήσεις του εναντίον των Περσών.

Το Κυπριακό ναυτικό διαδραμάτισε αποφασιστικό ρόλο στην πολιορκία και κατάληψη της Τύρου.

Ο Μέγας Αλέξανδρος τότε προσάρτησε τις κυπριακές πόλεις στο κράτος του, παραχωρώντας τους όμως αυτονομία.

Μετά το θάνατο του Μ. Αλεξάνδρου, η Κύπρος αποτέλεσε το αντικείμενο μεγάλου ανταγωνισμού ανάμεσα στους διαδόχους του κράτους του Αλέξανδρου.

Μετά από διάφορες πολεμικές συγκρούσεις η αντίθεση για τον έλεγχο της Κύπρου εντοπίστηκε ανάμεσα στον Πτολεμαίο και τον Αντίγονο.

Με το μέρος του Πτολεμαίου πήγαν οι πόλεις Σαλαμίνα, Πάφος, Σόλοι και Αμαθούντα, ενώ με το μέρος του Αντίγονου τάχτηκαν το Κίτιον, το Μάριον, η Λάπηθος και η Κυρήνεια.

Ο Πτολεμαίος με ισχυρό στρατό κατάφερε τελικά να γίνει κύριος του νησιού.

Ο Πτολεμαίος τιμώρησε ιδιαίτερα σκληρά τους βασιλιάδες του Κιτίου και της Λαπήθου, κατέστρεψε τελείως την πόλη Μάριον και καταδίωξε τη φοινική δυναστεία του Κιτίου.

Στη συνέχεια προσέφερε τις τιμωρημένες πόλεις στο βασιλέα της Σαλαμίνας Νικοκρέοντα ως αντάλλαγμα για τις υπηρεσίες του.

Σε λίγο όμως ο Νικοκρέοντας κατηγορήθηκε από τον Μενέλαο, αδελφό του Πτολεμαίου, ότι συνωμοτεί εναντίον του.

Μετά απ αυτό ο Πτολεμαίος έστειλε στρατό εναντίον του Νικοκρέοντα, ο οποίος πολιορκήσε τη Σαλαμίνα. Ο Νικοκρέοντας αυτοκτόνησε.

Μετά το θάνατο και του Νικοκλή, βασιλιά της Πάφου, που ακολουθούσε πολιτική, η οποία είχε ως στόχο τη συνένωση των κυπριακών πόλεων, έμεινε απόλυτος κυρίαρχος της Κύπρου, ο αδελφός του Πτολεμαίου Μενέλαος.

Εναντίον του όμως στράφηκε ο Αντίγονος, που αποβίβασε στρατό στην περιοχή της Καρπασίας, με επικεφαλής το γιο του Δημήτριο τον Πολιορκητή.

Ο Δημήτριος σε μάχη που έγινε κοντά στη Σαλαμίνα που ήταν η έδρα του Μενέλαου, κατάφερε να συντρίψει το στρατό του αντιπάλου του.

Στη συνέχεια ανέλαβε δράση εναντίον του Δημητρίου του Πολιορκητή, ο ίδιος ο Πτολεμαίος, ο οποίος όμως αναγκάστηκε να επιστρέψει στην Αίγυπτο άπρακτος, μετά την ήττα του από το στόλο του Δημητρίου σε ναυμαχία.

Έτσι, μετά τις επιτυχίες του Δημητρίου του Πολιορκητή η Κύπρος, έμεινε στα χέρια του ως το 294 π.χ. που την κατέλαβε και πάλι ο Πτολεμαίος.

Τότε η Κύπρος έγινε επαρχία του κράτους των Πτολεμαίων της Αιγύπτου.

Οι Πτολεμαίοι έδωσαν μεγάλη σημασία στην καλή στρατιωτική και πολιτική οργάνωση της Κύπρου, γιατί διέβλεπαν τη μεγάλη στρατηγική σημασία που θα είχε για την ασφάλεια του κράτους τους.

Επικεφαλής της επαρχίας της Κύπρου τοποθετούσαν συνήθως πολύ έμπιστα τους πρόσωπα που είχαν τον τίτλο του στρατηγού.

Στην εποχή των Πτολεμαίων, οι σπουδαιότερες κυπριακές πόλεις ήταν η Σαλαμίνα και η Πάφος.

Η περίοδος της πτολεμαϊκής κυριαρχίας στην Κύπρο ήταν ειρηνική, κι αυτό είχε ως συνέπεια τη σημαντική οικονομική και πολιτική άνθηση του νησιού.

Αυτό φαίνεται από την ανάπτυξη της αρχιτεκτονικής και της γλυπτικής, την ίδρυση και ανάπτυξη καινούργιων πόλεων.

Τέτοιες ήσαν η Αρσινόη στη θέση της πόλης Μάριον και άλλες δυο με το ίδιο όνομα στην Αμμόχωστο

και κοντά στην Πάφο (Επίσημες πληροφορίες).